

убитъ героя капитанъ Данаджиевъ, но тамъ вече нѣмаше нищо; нашитѣ бѣхъ се привдигнали доста напредъ и само ровинитѣ отъ гранатитѣ, откъслѣцитѣ имъ и разни парцали, които се търкаляхъ, ни напомнювахъ за произходившето тукъ кръвопролитие.

Късно вечерята Струмския полкъ, събранъ въ цѣлия си съставъ за пръвъ пѣтъ прѣзъ всичкото врѣме на сръбско-българ. война, тръгна за Царибродъ, кждѣто стигна на 13-ий вечерята. На 14-ий прѣминяхме границата и не далеко отъ Суковския мостъ, въ полего около Пиротския пѣтъ, се установихме на бивакъ. Едва войниците налѣгахъ и ето че отъ къмъ Пиротъ се издигна въ небесата единъ грамаденъ огненъ стълбъ, който полѣ съ свѣтлината си цѣлия градъ и окръжаващитѣ го мѣстности. Сѣкашъ че тамъ се отвори волканически кратеръ и раздра съ пламъка си мрачната ноемврийска нощъ. Трѣска отъ артилерийскитѣ и ружейни снаряди, които се пукаха въ пламъка, се разнесе по околността, а въ сжщото врѣме прѣстрѣлката между воюцитѣ на позицитѣ ту се учестяваше ту затихваше. Свѣтлината и трѣска отъ къмъ града произлизаше отъ запаления отъ самитѣ сърби барутенъ складъ.

IV

Ма 15 Ноемврий въ 9^{1/2} часа сутринята, когато всичкитѣ 5 дружини отъ Струмския полкъ бѣхъ построени въ резервенъ порядъкъ и полка се считаше въ резервъ на дѣйствуващата подъ Пиротъ армия, дойде заповѣдъ отъ дивизионния началникъ — подполковникъ Филовъ — да се изпрати една дружина за заемане града Пиротъ, защото дружината отъ 8-я п. Приморский полкъ,